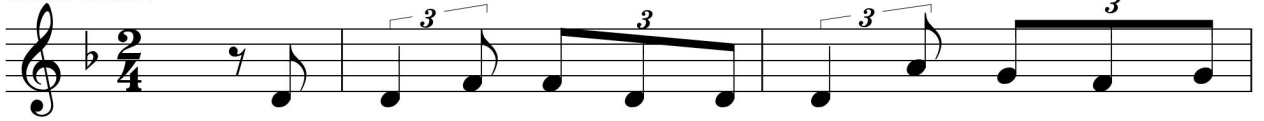

Chênh Vênh!

khắc khoải

Giang Ân

1. Vào đời, con đi vào cuộc đời với hai bàn tay
2. Vào đời, bao năm rồi lạc đường trái tim này khô
3. Tình Ngài, trao ban thật là nhiều ước mong rằng con
4. Cuộc đời, đã bao lần muộn màng, bước chân vào phiêu

1. trắng với tấm lòng thành. Trần đời, dẫn thân vào trần
2. héo vương mắc tội tình. Cuộc đời, mấy ai hiểu được
3. sẽ đáp nghĩa tình Ngài. Và rồi, khổ đau nặng lòng
4. lã vương vẩn bụi trần. Dòng đời thoáng qua thật vội

1. đời đời chân con ruộm máu, tâm hồn con nát tan.
2. lòng bao nhiêu đêm thao thức, lỗi lầm con trót mang.
3. người, bao đam mê tội lỗi, đi tìm những ước mơ.
4. vàng, như cơn mê tan biến, đi vào trong lã quên.

1. Vì cuộc sống có lúc con buồn đau, có lúc con lạc
2. Vì thập giá tiếng nói của tình yêu, tiếng nói của gọi
3. Và Ngài biết chính lúc con lầm than, chính lúc con bế
4. Và rồi Chúa đã đến trong đời con, Chúa khiến con ngộ

1. loài. Một mình con bước đi, người đời đâu biết
2. mời. Một đời con lã quên, tình Ngài yêu mến
3. bàng. Là Ngài thương đỡ nâng, một tình yêu hiển
4. ngang. Ngập tràn bao sướng vui, vì Bàn Tay Chúa

1. chi, nhiều lần con thầm khóc. **ĐK.**
2. con, một tình yêu lã lẽ. Trở về, con nay trở về, về cùng
3. thân, để đời con được sống.
4. đây, một lần con nghiệm thấy.

Chúa, nước mắt chênh vênh. Trái tim, bao nhiêu lỗi lầm, nguyện xin Ngài thứ tha.